

Arrest

nr. 340 624 van 6 februari 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. MANDELBLAT
A. Reyerslaan 41/8
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 12 december 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 november 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 januari 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 januari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat B. VOS *loco* advocaat C. MANDELBLAT, en van attaché COSYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u Tibetaanse van etnische origine en boeddhist. Uw ouders verlieten Tibet in 1959 tijdens de bezetting door de Chinese Volksrepubliek (VRC) en reisden naar India. Uzelf werd hier geboren op [...] augustus 1989 in Dhondenling settlement, gelegen in de deelstaat Karnataka. U volgde verscheidene opleidingen o.a. als leerkracht, vertaler-tolk en boeddhistische filosofie waarbij u tijdens uw studies van 2008 tot 2010 ook aangesloten was bij het Tibetan Youth Congress. Nadien was u op verscheidene plaatsen werkzaam als leerkracht in verscheidene Tibetaanse settlements, de laatste was Mongot. U beschikte in India over een Registration Certificate (RC) en een Identity Certificate (IC). U vroeg reeds vijf jaar geleden een IC aan nadat u te maken kreeg met ernstige discriminatie en u India wilde verlaten.

U poogde een visum aan te vragen bij de Amerikaanse ambassade, echter u werd er uitgelachen en verkreeg geen visum. Gedurende uw studies en later werk kreeg u nog steeds regelmatig te maken met discriminatie waardoor u vastberaden bleef India te verlaten. Via uw vader regelde u een smokkelaar, echter dit proces nam zeer veel tijd in beslag en pas begin 2024 liet de smokkelaar u weten dat u met een vals Indiaas paspoort kon vertrekken. U diende wel uw RC en IC aan de smokkelaar te geven, die deze in beslag nam. Op 22 maart 2024 vertrok u naar Delhi en vandaar verliet u het land op 24 maart 2024. U reisde naar een onbekende luchthaven, vandaar nam u een taxi tot België. U wilde naar België komen gezien dit land het centrum van de EU is en er reeds een gemeenschap van Tibetaanse vluchtelingen aanwezig is. Hier dient u een verzoek om internationale bescherming in op 25 maart 2024.

Bij terugkeer naar China vreest u vervolging omwille van de politieke activiteiten die u had in India, zijnde uw lidmaatschap van de Tibetan Youth Congress en een audiëntie die u had met de Dalai Lama.

Ter staving van uw verzoek legt u een kopie van een attest van het Tibetaans Bureau neer, een origineel werkattest van uw job als leerkracht, originele badge Tibetan Youth Congress, twee originele lidmaatschapsattesten van Tibetan Youth Congress, een kopie van uw Green Book, origineel deelnamecertificaat aan International Young Adult Program en origineel deelnamecertificaat aan een congres "International Association for religious freedom".

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) dient vast te stellen dat u niet in aanmerking komt voor de hoedanigheid van Vluchteling noch voor de status van subsidiaire bescherming.

Op basis van uw verklaringen en voorgelegde documenten (green book, attest Tibetaans Bureau, documenten Tibetan Youth Congress) kan het CGVS aanvaarden dat dit uw identiteitsgegevens zijn: X, geboren op [...] in Dhondenling Settlement, India. Eventuele verschillen qua persoonsgegevens tussen uw verklaringen en de door u neergelegde documenten, evenals verschillen tussen de door u neergelegde documenten onderling, kunnen op basis van informatie waarover het CGVS beschikt en die aan het administratieve dossier is toegevoegd, verklaard worden (zie document 1, map landeninformatie). Immers blijkt uit die informatie dat omwille van verschillende redenen verschillende identiteitsdocumenten van dezelfde persoon gegevens kunnen bevatten die niet volledig met elkaar overeenstemmen.

U maakte op basis van deze door u neergelegde documenten (zie supra) én uw verklaringen aangaande uw herkomst (zie CGVS, p.3 en 4) aannemelijk dat u van Tibetaanse origine bent, dat uw ouders in 1959 de Volksrepubliek China (VRC) zijn ontvlucht en dat uzelf in India geboren bent. U beschikt aldus overeenkomstig de Chinese nationaliteitswetgeving die aan het administratieve dossier is toegevoegd, minstens de jure, over de Chinese nationaliteit (zie document 2, map landeninformatie). Het CGVS is zich bewust van de huidige precaire situatie van Tibetanen in de Volksrepubliek China (VRC) en erkent voor Tibetanen die hebben verbleven in India, een vrees in Vluchtelingenrechtelijke zin in hun hoofde ten aanzien van de VRC. Bovendien blijkt ook uit uw verklaringen dat u omwille van uw lidmaatschap van het Tibetan Youth Congress een gegronde vrees in Vluchtelingenrechtelijke zin koestert ten aanzien van de Volksrepubliek China (VRC).

Wat betreft uw verblijf in India stelt het CGVS het volgende vast. U werd hier geboren op [...] augustus 1989 in Dhondenling settlement, gelegen in de deelstaat Karnataka. U volgde verscheidene opleidingen o.a. als leerkracht, vertaler-tolk en boedhistische filosofie waarbij u tijdens uw studies van 2008 tot 2010 ook aangesloten was bij het Tibetan Youth Congress. Nadien was u op verscheidene plaatsen werkzaam als leerkracht in verscheidene Tibetaanse settlements, de laatste was Mongot.

U beschikte in India over een Registration Certificate (RC) en een Identity Certificate (IC). U vroeg reeds vijf jaar geleden een IC aan nadat u te maken kreeg met ernstige discriminatie en u India wilde verlaten. U poogde een visum aan te vragen bij de Amerikaanse ambassade, echter u werd er uitgelachen en verkreeg geen visum. Gedurende uw studies en later werk kreeg u nog steeds regelmatig te maken met discriminatie

waardoor u vastberaden was India te verlaten. Via uw vader regelde u een smokkelaar, echter dit proces nam zeer veel tijd in beslag en pas begin 2024 liet de smokkelaar u weten dat u met een vals Indiaas paspoort India kon verlaten. U diende wel uw RC en IC aan de smokkelaar af te geven. Op 22 maart 2024 vertrok u naar Delhi en vandaar verliet u India op 24 maart 2024.

Overeenkomstig artikel art. 57/6 § 3, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet kan een land beschouwd worden als eerste land van asiel wanneer de asielzoeker in dat land erkend is als vluchteling en hij die bescherming nog kan genieten, of hij anderszins reële bescherming geniet in dat land, met inbegrip van het genot van het beginsel van non-refoulement, mits hij opnieuw tot het grondgebied van dat land wordt toegelaten. Zoals hieronder uiteengezet kan India voor u worden beschouwd als 'eerste land van asiel'.

Met betrekking tot de bescherming die Tibetanen in India genieten blijkt uit informatie die aan het administratieve dossier is toegevoegd dat de Indiase regering een specifieke regelgeving heeft uitgewerkt met betrekking tot de verblijfssituatie van Tibetanen (zie document 3, map landeninformatie). Zij kunnen na het doorlopen van een administratieve procedure een verblijfsvergunning bekomen in de vorm van een 'Registration Certificate for Tibetans' (RC). Een dergelijke RC is een verblijfsdocument dat periodiek verlengbaar is. Ook Tibetanen die langere tijd in het buitenland verbleven, kunnen bij terugkeer naar India hun verblijfsrecht opnieuw opeisen en een RC bekomen. Als gevolg van de verschillende regularisatiecampagnes van het afgelopen decennium beschikt zo goed als elke Tibetaan in India actueel over een RC.

In casu blijkt uit uw verklaringen en de door u neergelegde documenten dat u over een verblijfsrecht beschikt in India en in het bezit was van een dergelijk document (zie CGVS, p. 5 en 8).

Betreffende de feiten die de aanleiding vormden voor uw vertrek uit India stelde u dat u meermaals te maken kreeg met discriminatie tijdens uw studies en ook geen mogelijkheden had om te werken voor een Indiase werkgever (zie CGVS, p.10).

Met betrekking tot uw verklaring dat het moeilijk is voor u om als Tibetaanse een job te vinden in India, dient vooreerst opgemerkt te worden dat uit informatie waarover het CGVS beschikt (zie document 3, map landeninformatie) blijkt dat Tibetanen in verschillende economische sectoren actief zijn in India. U verklaarde zelf overigens altijd gewerkt te hebben als leerkracht in verscheidene Tibetaanse settlements (zie CGVS, p. 4). Uit bovenvermelde informatie blijkt voorts dat een aantal Indiase deelstaten het memorandum Tibetan Rehabilitation Policy 2014 (TPR 2014) hebben aangenomen waarin onder meer aangegeven wordt dat gekwalificeerde Tibetaanse professionals voortaan overal in de private en ngo-sector moeten kunnen werken. Bovendien draagt het memorandum de deelstaatregeringen op om voortaan ook overheidsjobs in de gezondheids- en onderwijssector te voorzien voor Tibetanen, zolang ze hiertoe de vereiste kwalificaties hebben. Hoewel uit deze informatie blijkt dat het moeilijk blijft voor Tibetanen met een refugee status (sic) om een plaats te veroveren op de Indiase arbeidsmarkt, hebt u geenszins in concreto aangetoond dat u niet de mogelijkheid hebt om een job te vinden in India.

Waar u nog aanhaalt verschillende gevallen van discriminatie te hebben meegemaakt tijdens uw studies en voorbeelden aanhaalt van andere leerlingen die u uitlachten omwille van uw afkomst en onredelijke behandeling van de studentenbegeleider (zie CGVS, p.9 en 10) dient er te worden opgemerkt dat, hoe betreurenswaardig ook, deze feiten geen vervolging uitmaken in de zin van de Vluchtelingenconventie.

De tweede reden voor uw vertrek is het feit dat u het gevoel had niet volledig vrij te kunnen uitkomen voor uw politieke activiteiten jegens het Chinese regime. Zo was u lid van Tibetan Youth Congress en nam u deel aan betogingen en andere politieke activiteiten, echter, de Indiase autoriteiten legden hier veel restricties op (zie CGVS, p. 5 en 6). Hierbij dient vooreerst te worden opgemerkt dat u lid was van het Tibetan Youth Congress van 2008 tot en met 2010 en in de geruime tijd die u nadien nog in India verbleef geen verdere politieke activiteiten ondernam (zie CGVS, p.6 en 7). Ook blijkt voorts niet uit uw verklaringen dat de Indiase overheid deze politieke groeperingen of manifestaties in zijn geheel verbood, maar u vergunningen diende aan te vragen en ze dan met allerlei pestmaatregelen kwamen die het moeilijker maakten voor jullie om zich te organiseren (zie CGVS, p.7).

U haalt ook geen concrete problemen aan die u persoonlijk hierdoor zou hebben gekend met de autoriteiten die zouden kunnen leiden tot vervolging in de zin van de Conventie. Hieruit kan dan ook geen actuele daadwerkelijke vrees bij terugkeer uit worden afgeleid.

Nergens uit uw verklaringen blijkt voorts dat u in India ooit effectieve problemen zou hebben gehad met de Indiase autoriteiten, noch met Indiase burgers. Met betrekking tot uw verklaring dat u geen definitieve verblijfsvergunning verkreeg en dat uw RC (Registration Certificate) jaarlijks verlengd moet worden (zie

CGVS, p. 6 en 8), dient opgemerkt te worden dat uit informatie waarover het CGVS beschikt (zie document 3, map landeninformatie) blijkt dat Tibetanen zich sinds enige tijd online kunnen registreren en dat wie zich online registreert voortaan recht heeft op een RC met een geldigheidsduur van vijf jaar. Ongeacht of de registratie en verlenging van de RC online of ter plaatse gebeurt kan de noodzaak van het vervullen van deze administratieve formaliteit allerm minst gezien worden als vervolging of ernstige schade. Het CGVS merkt overigens op dat nergens uit uw verklaringen blijkt dat u problemen had om uw RC telkens tijdig te kunnen verlengen.

U haalde bijgevolg geen elementen aan waaruit blijkt dat uw vertrek uit India zou zijn ingegeven door een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Op basis van bovenstaande kan worden vastgesteld dat u geen elementen aanbrengt waaruit blijkt dat de bescherming die u in India geniet niet reëel zou zijn, noch dat u zich niet langer op deze bescherming zou kunnen beroepen. Deze bescherming kan beschouwd worden als actueel en toereikend, te meer uit informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat Tibetanen die in orde zijn met de Indiase verblijfswetgeving geen risico lopen om naar de VRC te worden gedeporteerd.

Met betrekking tot de mogelijkheid van terugkeer voor Tibetanen naar India die er eerder verblijfsrecht genoten, blijkt uit informatie die aan het administratieve dossier is gevoegd dat Tibetanen die een legaal verblijf in India hebben probleemloos een internationaal reisdocument, namelijk een Identity Certificate (IC), ook wel Yellowbook genoemd, kunnen bekomen bij de Indiase autoriteiten (zie document 3, map landeninformatie). Wie gebruik wil maken van zijn IC voor een buitenlandse reis is verplicht om alvorens India te verlaten een exit permit en een return visum aan te laten brengen in de IC. Sinds 2018 gaat het, wat dit laatste betreft, over een one year multi entry visum. Het is ook steeds mogelijk geweest een Indiaas visum in een IC te bekomen in Indiase diplomatieke posten.

In casu blijkt uit uw verklaringen dat u over een reistitel beschikt in India en in het bezit was van een dergelijke IC; u verklaarde daarbij dat deze ingehouden werd door de smokkelaar (zie CGVS, p. 5).

Uw verklaringen met betrekking tot de omstandigheden van uw reis en de door u aangebrachte reisdocumenten zijn echter niet aannemelijk, wat erop wijst dat u tracht de asielinstanties te verhinderen een reëel zicht te krijgen op uw werkelijke situatie. Op een verzoeker om internationale bescherming rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de asielinstanties, zodat deze kunnen beslissen over de asielaanvraag. De asielinstanties mogen van een verzoeker correcte verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten, in het bijzonder over zijn identiteit, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf en de door hem afgelegde reisroute. Uit de stukken in het administratief dossier en uit uw verklaringen blijkt duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze medewerkingsplicht.

U verklaarde dat uw IC en RC ingehouden werden door de smokkelaar voor uw vertrek uit India en u uiteindelijk India op 24 maart 2024 verliet met behulp van een vals Indiaas paspoort (zie CGVS, p. 5). Dat u zulke belangrijke documenten als uw RC en IC zomaar aan de smokkelaar zou afgeven, terwijl het uw eigen documenten betreft, komt weinig overtuigend over. Immers is de IC een belangrijk document dat uw identiteit kan staven. Het is een officieel identiteitsstuk van de Indiase overheid dat iets zegt over niet alleen uw identiteit, maar evenzeer uw plaats van afkomst, uw aankomst in India en uw status in India. Bovendien zijn er in uw administratieve dossier (zie document 4, map landeninformatie) meerdere visumaanvragen kort verblijf terug te vinden waarvan er twee ook effectief uitgereikt werden zijnde voor Italië met geldigheidsperiode van 25/04/2023 tot en met 03/05/2023 en een voor Spanje met geldigheidsperiode 06/07/2023 tot en met 04/08/2023. Het visum voor Italië werd uitgereikt op basis van een laissez-passer die u neerlegde met nummer Y0152047, hetgeen een standaard nummering van een Identity Certificate is. Er valt voorts op deze documenten af te lezen dat dit document afgegeven werd in 08/01/2020 en geldig is tot 07/01/2030 hetgeen overeenkomt met de typische geldigheidsduur van een IC en impliceert dat de IC waarmee u deze visumaanvragen indiende nog steeds geldig is. Ook uw uitgereikt visum voor Spanje bevat dezelfde geldigheidsduur, hetgeen doet vermoeden dat hoewel hier een ander documentnummer wordt gehanteerd, het hetzelfde reisdocument namelijk uw IC betreft. Met dit document diende u voorts verscheidene geweigerde visumaanvragen kort verblijf in voor landen als Frankrijk, Italië en Spanje. Er dient voorts opgemerkt te worden dat uw gegevens op al deze visumaanvragen zijnde uw naam en geboortedatum overeenkomen met de door u verklaarde gegevens aangaande uw identiteit. Enkel uw nationaliteit wordt soms als onbepaald ingevuld, soms als Chinees en zelfs als Indiaas. Dit is echter waarschijnlijk te wijten aan de verwarring die er rond Identity Certificate's (IC) en de bijhorende nationaliteit doen bij de ambassades ter plaatse. Gevraagd naar deze visumaanvragen en twee effectief uitgereikte visa komt u niet verder dan

beweren dat u hier niets van af weet en "de smokkelaar alles voor u regelde" en hierover niets zei aan u (zie CGVS, p.10 en 11). Het is echter weinig geloofwaardig dat u hiervoor nooit in eigen persoon bij de ambassades diende te verschijnen, temeer daar er twee visa effectief werden uitgereikt. Bovendien verkreeg u effectief twee maal een visum en was de smokkelaar aldus geslaagd in zijn opdracht namelijk een manier zoeken voor u om het land te verlaten. Dat hij u hier dan niet van op de hoogte bracht maar nog langer wachtte en bijkomende moeite deed om u uiteindelijk toch een vals Indiaas paspoort te regelen en u op die manier te laten vertrekken, tart alle verbeelding. Bovendien zegt u zelfs niet eens te weten dat het een Indiaas paspoort betrof daar u dit nooit gezien hebt, maar dat de smokkelaar u dit vertelde (zie CGVS, p.5). Dat u van plan was het land te verlaten met een vals identiteitsdocument maar u niet eens de moeite deed om u zich ervan te vergewissen welke identiteitsgegevens en nationaliteit er op het paspoort werden gebruikt, overtuigt hoegenaamd niet. U kon immers op ieder moment tijdens uw reis verder ondervraagd worden over uw reisdocument, alwaar u dan geen antwoord op zou kunnen verschaffen. Voorts weet u niet eens naar welk land u heeft gevlogen en vermoedt u dat de smokkelaar een visum had geregeld, maar lijkt u dit niet effectief te weten en zo ja, voor welk land dit dan was (zie CGVS, p.5), hetgeen allemaal zeer vaag en ongeloofwaardig valt te noemen.

Er wordt dan ook vastgesteld dat uw verklaringen over uw reis van India naar Europa niet overtuigen. Gelet op uw weinig overtuigende verklaringen omtrent het verdere verloop van uw reis en het inhouden van uw IC; alsook het element dat u verscheidene visumaanvragen deed op basis van uw IC en uw gebrekkige verklaringen hieromtrent, ontstaat het vermoeden dat u bewust uw IC achterhoudt voor de asielinstanties om zo de erin vervatte informatie over het moment en de wijze waarop uw gereisd bent, alsook eventuele eerdere in- en uitreizen en de mogelijkheid van een eventuele terugkeer naar India te verhullen.

Gezien het CGVS er redelijkerwijze van uit kan gaan dat u over een IC beschikt en u dus over de mogelijkheid beschikt om met uw persoonlijke documenten legaal vanuit en naar India te reizen, is het CGVS van oordeel dat u met deze documenten zonder meer kan terugreizen naar India waar u uw verblijfsrecht opnieuw kan opnemen.

De overige door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen. De documenten die u voorlegt, hebben enkel bewijswaarde indien zij worden ondersteund door een overtuigend en aannemelijk asielaas, wat gezien het geheel van bovenstaande opmerkingen bij u niet het geval is. Uw attest van het Tibetaans Bureau, werkattest van uw job als leerkracht, originele badge Tibetan Youth Congress, twee originele lidmaatschapsattesten van Tibetan Youth Congress, een kopie van uw Green Book, origineel deelnamecertificaat aan International Young Adult Program en origineel deelnamecertificaat aan congres International Association for religious freedom betreft elementen die niet in twijfel getrokken worden in deze beslissing.

Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt u niet aannemelijk dat u zich niet zou kunnen beroepen op de reële bescherming van de Indiase autoriteiten, noch dat u bij een eventuele terugkeer niet opnieuw zou worden toegelaten tot het Indiase grondgebied. Gezien India in casu kan beschouwd worden als eerste land van asiel overeenkomstig artikel art. 57/6 § 3, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet, heeft u geen behoefte aan internationale bescherming. Bijgevolg wordt u noch de vluchtelingenstatus, noch de subsidiaire beschermingsstatus toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie erop dat u niet mag worden teruggeleid naar China, doch wel kan worden teruggeleid naar India."

2. Verzoekschrift en nota

2.1. Verzoekster voert de schending aan "van artikel 57/6, §3, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet en artikel 35 Richtlijn 2013/32/EU, alsook schending van art. 1 van de Vluchtelingenconventie van 28/07/1951 en van art. 48/3, §2 en 48/4 en 48/5 en 49/3 van de Vreemdelingenwet houdende de toekenning van het statuut van Vluchteling en van de subsidiaire beschermingsstatus, en miskennen van de zorgvuldigheidsplicht en van art. 62 van de Vreemdelingenwet dd. 15.12.1980".

Inzake de toepassing van artikel 57/6, §3, eerste lid, 1°, van de Vreemdelingenwet argumenteert verzoekster dat uit deze bepalingen twee voorwaarden kunnen worden afgeleid opdat een land zou kunnen worden beschouwd als een eerste land van asiel. In de eerste plaats moet er sprake zijn van een reële bescherming

die voor de betrokkene wordt voorzien in het eerste land van asiel, ten tweede komt een land slechts in aanmerking als eerste land van asiel wanneer de betrokkene bij terugkeer naar dit land weer zal worden toegelaten tot het grondgebied van het eerste land van asiel. Verzoekster argumenteert omstandig dat deze twee voorwaarden in haar hoofde niet vervuld zijn.

2.2. Verzoekster brengt op 29 januari 2026 een aanvullende nota bij.

Deze nota stelt onder meer:

“Wat betreft de effectieve toegang van verzoekster tot het grondgebied van India dient er rekening mee te worden gehouden dat het feit dat zij in België een dochter heeft gekregen een onmiddellijke impact heeft op de mogelijkheid voor verzoekster om terug te keren naar India en er daadwerkelijk toegang te krijgen tot het grondgebied.

In het verzoekschrift tot hervorming werd reeds toegelicht dat verzoekster, gelet op het gebrek aan geldig ‘Registration Certificate’ geen toegang zal krijgen tot het Indiaas grondgebied. Bijkomend wordt aldus opgemerkt dat haar dochter, geboren in België, eveneens niet beschikt over een geldig RC noch dat zij over zo’n RC kan beschikken.

Immers, het eerder geciteerde rapport ‘Legal Overview of the Status of Tibetans in India’, dd. 25.05.2022 – dat aan deze aanvullende nota wordt toegevoegd - geeft aan dat de Indiase rechtsregels die betrekking hebben op de uitgifte en het verkrijgen van een RC niet toelaten dat een RC zou worden toegekend aan de dochter van verzoekster.

Het RC is immers een certificaat dat niet wordt uitgereikt op basis van de afstamming, wat maakt dat het niet kan worden aangenomen dat de dochter van verzoekster dergelijk RC, laat staan een Identity Certificate (IC) zou kunnen bekomen louter op basis van de afstamming die zij heeft ten aanzien van haar moeder. Het RC en het IC worden expliciet opgemaakt op basis van het verblijf van de betrokken persoon als buitenlander in India, in het bijzonder Tibetanen die in India verblijven. Het is dus niet gebaseerd op een etnische component noch op de afstamming van een persoon die in het verleden over een RC heeft beschikt, doch wel op de vraag of de persoon in kwestie al dan niet in India heeft verbleven. Het is dus niet zo dat de dochter van verzoekster op basis van haar verwantschap met haar moeder automatisch in aanmerking zou komen voor een RC, simpelweg omdat haar moeder een Tibetaanse was die in het verleden over een RC beschikte.

Om een RC te verkrijgen dient de persoon in kwestie fysiek aanwezig te zijn in India, quod non voor de dochter van verzoekster. De nodige documenten om een RC te verkrijgen betreffen daarnaast een Indiaas geboortebewijs, alsook het bewijs van verblijf in India, hetgeen de dochter van verzoekster uiteraard niet kan voorleggen.

Aldus dient, aanvullend aan de redenen die in het verzoekschrift dd. 12.12.2024 worden uiteengezet en die beargumenteren dat verzoekster niet toegelaten zal worden tot het grondgebied, te worden opgemerkt dat verzoekster eveneens niet daadwerkelijk zal worden toegelaten tot het grondgebied na de geboorte van haar dochter.

Verzoekster leeft in België samen met haar minderjarige dochter, voedt haar op, zoogt haar en is de persoon met wie haar dochter een daadwerkelijke familiale, affectieve en emotionele band heeft.”

Verzoekster voegt de geboorteakte van haar dochter bij aan de aanvullende nota. Verzoeksters dochter werd in België geboren op [...] september 2025.

Beoordeling

3. Verweerder heeft in toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet verzoeksters verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard omdat India voor haar als een veilig derde land kan worden beschouwd.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, bepaalt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer

[...]

2° een derde land als veilig derde land in de zin van artikel 57/6/6 kan worden beschouwd voor de verzoeker, tenzij hij elementen naar voor brengt waaruit blijkt dat hij in het derde land zal worden blootgesteld aan vervolging of ernstige schade of dat de band tussen hem en het derde land niet zodanig is dat het voor hem redelijk zou zijn naar dat land te gaan, of dat hij niet tot het grondgebied van dit land zal worden toegelaten”.

Artikel 57/6/6, § 1 en § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“§ 1. Het verzoek om internationale bescherming kan op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2°, niet-ontvankelijk verklaard worden indien de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van oordeel is dat, alle relevante feiten en omstandigheden in aanmerking nemend, de verzoeker om internationale bescherming in het betrokken derde land overeenkomstig de volgende beginselen zal worden behandeld :

- 1) het leven en de vrijheid worden niet bedreigd om redenen van ras, religie, nationaliteit, lidmaatschap van een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging, en
- 2) er bestaat geen risico op ernstige schade als bedoeld in artikel 48/4, § 2, en
- 3) het beginsel van non-refoulement overeenkomstig het Verdrag van Genève wordt nageleefd, en
- 4) het verbod op verwijdering in strijd met het recht op vrijwaring tegen foltering en andere wrede, onmenselijke of vernederende behandeling, zoals neergelegd in het internationaal recht, wordt nageleefd, en
- 5) de mogelijkheid bestaat om de vluchtelingenstatus te verzoeken en, indien hij als vluchteling wordt erkend, bescherming te ontvangen overeenkomstig het Verdrag van Genève.

§ 2. Een derde land kan enkel als veilig derde land worden beschouwd indien de verzoeker een zodanige band heeft met het betrokken derde land dat het voor hem redelijk zou zijn naar dat land te gaan en er kan worden vermoed dat de verzoeker tot het grondgebied van het betrokken derde land zal worden toegelaten, tenzij hij elementen naar voor brengt waaruit duidelijk blijkt dat dit niet het geval zal zijn.

Bij de beoordeling of er sprake is van een band als bedoeld in het eerste lid, worden alle relevante feiten en omstandigheden betrokken, waaronder de aard, duur en de omstandigheden van het eerder verblijf kunnen begrepen worden.”

5. Inzake de toepassing van voorstaande artikelen oordeelde het Grondwettelijk Hof (GwH nr. 23/2021 van 25 februari 2021, B.79-B.90 (p. 100-108), (BS 20 april 2021):

“B.82. Zoals de Ministerraad opmerkt, zijn de bestreden bepalingen cumulatief van toepassing, aangezien zij naar elkaar verwijzen. Daaruit volgt dat de CGVS een verzoek om internationale bescherming slechts niet-ontvankelijk kan verklaren om de reden dat een derde land voor de verzoeker als een veilig derde land kan worden beschouwd, indien is voldaan aan de in de artikelen 57/6, § 3, eerste lid, 2°, en 57/6/6 van de wet van 15 december 1980 opgesomde voorwaarden en beginselen.

[...]

B.86.2. Artikel 38 van de « Procedurerichtlijn » legt de verantwoordelijke overheid niet de verplichting op om van het veilig geachte derde land een waarborg te verkrijgen dat de verzoeker om internationale bescherming opnieuw zal worden toegelaten alvorens zijn verzoek niet-ontvankelijk te verklaren.

Te dezen vloeit de ontstentenis van verplichting voor de CGVS om van het veilig geachte derde land een dergelijke waarborg te verkrijgen dat de verzoeker opnieuw zal worden toegelaten, voort uit het feit dat de verzoeker a priori niet over een verblijfsrecht beschikt in het veilige derde land.

Die verzoeker bevindt zich in een situatie die objectief verschilt van die van de vreemdeling van wie het verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk wordt bevonden op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 1°, van de wet van 15 december 1980, om de reden dat hij reeds reële bescherming geniet in een eerste land van asiel, een vreemdeling over wie het Hof van Justitie van de Europese Unie heeft geoordeeld dat het in een lidstaat ingediende verzoek om internationale bescherming enkel niet-ontvankelijk kan worden verklaard indien, zoals artikel 35 van de « Procedurerichtlijn » bepaalt, het derde land waarborgt dat de betrokkene opnieuw zal worden toegelaten (HvJ, grote kamer, 25 juli 2018, C-585/16, Alheto, punten 140 en 143).

[...]

B.86.4. Rekening houdend, enerzijds, met de verplichting voor de CGVS om zich ervan te vergewissen dat het derde land als zijnde veilig kan worden geacht voor de betrokken vreemdeling, hetgeen impliceert dat de inachtneming van de in de artikelen 57/6, § 3, eerste lid, 2°, en 57/6/6 van de wet van 15 december 1980 opgesomde voorwaarden en beginselen wordt nagegaan, en, anderzijds, met het feit dat, indien het veilig geachte derde land de vreemdeling niet toestaat om zijn grondgebied te betreden, zijn verzoek om internationale bescherming in België zal kunnen worden behandeld, zoals opgelegd bij artikel 38, lid 4, van de « Procedurerichtlijn » en zoals bevestigd in de parlementaire voorbereiding (Parl. St., Kamer, 2016-2017, DOC 54-2548/001, p. 131), is het tweede onderdeel van het dertiende middel in de zaak nr. 7008 niet gegrond.”

6. De verwerende partij stelt ter terechtzitting de aanvullende nota van de verzoekende partij 's morgens, voorafgaand aan de zitting op dezelfde dag te hebben ontvangen. Verwerende partij stelt niet (onmiddellijk) over de nodige informatie te beschikken betreffende het kind van verzoekster inzake de voorwaarden van het eerste land van asiel (toegang van verzoeksters dochter in India). Ingevolge deze aanvullende nota verklaart verwerende partij dat zij zich schikt naar de wijsheid van de Raad.

7. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen ontbeert de nodige onderzoeksbevoegdheid om de toegangsmogelijkheden van verzoeksters dochter in India nader te onderzoeken. Beide partijen wijzen ter zitting op het belang van een onderzoek naar de toegangsmogelijkheden van verzoeksters dochter. Het ontbreekt het de Raad derhalve aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 20 november 2024 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes februari tweeduizend zesentwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS

